

Sefiras HaOmer

Understanding the Mizva
Approaching the Meaning

Wednesday May 5, 2010 • 8:00 pm

Given by Rabbi Shmuel Silber

ספירת העומר - Understanding The Mitzvah; Appreciating The Message

Rabbi Shmuel Silber

1. ויקרא פרק כג פסוקים ט-טז

ט וידבר יהוה אל-משה לאמר: י דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כִּי-תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה וקבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן: יא והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השפת ניפנו הכהן: יב ועשיתם ביום הניפכם את-העמר כבש תמים בן-שנתו לעלה ליהוה: יג ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת הקהן: יד ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד-לעצם היום הזה עד הביאכם את-קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתכם בכל משבתתכם: טו וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: טז עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה:

Verse 9: Ad-noy spoke to Moshe, saying, **Verse 10:** Speak to Bnei Yisroel and say to them; when you come into the land that I give to you and you reap its harvest, you shall bring an *omer* of the first fruits of your harvest to the *kohein*. **Verse 11:** He shall wave the *omer* before Ad-noy that it be favorably accepted for you. On the day after the day of rest (Pesach), the *kohein* shall wave it. **Verse 12:** You shall prepare, on the day when you wave the *omer*, an unblemished, male, yearling lamb as a burnt-offering, to Ad-noy. **Verse 13:** Its meal-offering is two tenths of flour mixed with [olive] oil as a fire-offering to Ad-noy of pleasing fragrance. Its wine-offering is one fourth of a *hin*. **Verse 14:** Bread, parched grain or tender grain you shall not eat until this very day, until you bring the offering of your G-d; it is an everlasting statute for all your generations in all your dwelling places. **Verse 15:** You shall count for yourselves, from the day after the day of rest (Pesach) from the day on which you will bring the *omer* wave-offering, seven complete weeks they shall be, **Verse 16:** Until the day after the seventh week, you shall count fifty days, and you shall bring a new meal-offering to Ad-noy.

Agricultural Approach (#1)

2. תולדות יצחק ויקרא פרק כג פסוק טו

א. (טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה הטעם שצוה הקב"ה לספור את העומר, מפני שכל איש ישראל היה עסוק בקציר שלו, וכל אחר בגרנו מפוזרים וישכחו עלייתם לרגל.

ב. ויש אומרים טעם אחר מפני שהעולם בצער מפסח עד שבועות על התבואות והאילנות, כדאיתא בפרק קמא דר"ה [טז א] מפני מה אמרה תורה הביאו עומר בפסח, מפני שהפסח זמן תבואה הוא, אמר הקב"ה הקריבו לפני עומר בפסח כדי שתתברך לכם תבואה שבשרות, ומפני שעצרת זמן פירות הוא, אמר הקב"ה הקריבו לפני שתי הלחם בעצרת כדי שיתברכו לכם פירות אילן, ומפני מה אמרה תורה נסכו לפני מים בחג, מפני שחג זמן גשמי שנה הוא, אמר הקב"ה נסכו לפני מים בחג כדי שיתברכו לכם גשמי שנה וכו', * ולפיכך צוה הקב"ה לספור ימים אלו כדי שנזכור צער העולם ולשוב לפניו בתשובה שלימה ולהתחנן לו לרחם עלינו שיהיו התבואות כתקנן זהו שאמר הכתוב [ירמיה ה כד] ולא אמרו כלבכם נירא נא את יי' אלהינו הנותן גשם יורה ומלקוש בעתו שבועות חוקות קציר ישמור לנו, אלו שבעה שבועות שבין פסח לעצרת.

TOLEDOT YIZHAK - R. Isaac ben R. Joseph Caro was born in Toledo in 1458 and was a student of R.

Isaac Canpanton - the Gaon of Castille. He moved to Portugal before the Spanish expulsion, and headed a yeshiva in Lisbon. After the Jews were expelled from Portugal in 1497 he wandered to Constantinople, and served as a rabbi in the city. All his sons passed away in the expulsion. After the death of his brother R. Efraim, he adopted his nephew R. Joseph Caro, who included a number of his uncle's responsa in his works. Toledot Yizhak is a commentary on the Pentateuch including literal, homiletical, kabbalistic, and philosophical interpretations. It was first published in Constantinople, 1518, and subsequently many times. After publishing Toledot Yizhak, he decided to emigrate to Erez Israel, but, on the way he was delayed in Damascus. He apparently passed away in Jerusalem, 1535.

3. חזקוני ויקרא פרק כג פסוק טו

(טו) וספרתם לכם ממחרת השבת ע"י ששבעה שבועות אלו בין שני ראשי זמנים של קציר שעורים ושל קציר חטים שמצות שמיטה נוהגת בהם והם שעליהם אמר ירמיה שבועות חוקות קציר ישמור לנו ופרש"י שבעה שבועות שחקק לנו בהם שני חוקות קציר חק העומר ושתי הלחם ישמור לנו שיהא הקציר בזמנו לפיכך דבר גדול תלוי במנינם כדי להיותו דוגמא וזכרון, כשם שאנו מונין יומי ושבועי ולאחר השבת השביעית אנו מקדשים את יום החמישים, כך אנו צריכים לעשות בשמטה ויובל. וכל עצמן של תוכחות שבספר זה לא נאמרו אלא על השמטת השמיטין, שהרי יש בהם מ"ט מיני פורעניות כנגד ארבעים ותשע שנים שביובל אם מבטלים בהם שמיטין.

HIZKUNI - R. Hezekiah b. Manoah lived in the 13th century in France or Provenzia. He was famous for his volume Hizkuni on the Torah, an anthology of Midrashim and earlier commentaries, including Rashi (the only one mentioned by name), Rashbam, R. Joseph Bechor Shor, and many others.

Spiritual Preparedness Approach (#2)

4. ספר החינוך מצוה שו

א. משרשי המצוה על צד הפשט, לפי שכל עיקרן של ישראל אינו אלא התורה, ומפני התורה נבראו שמים וארץ וישראל, וכמו שכתוב [ירמיהו ל"ג, כ"ד] אם לא בריתי יומם ולילה וגו'. והיא העיקר והסיבה שנגאלו ויצאו ממצרים כדי שיקבלו התורה בסיני ויקיימוה, וכמו שאמר השם למשה [שמות ג', י"ב] וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה, ופירוש הפסוק כלומר, הוציאך אותם ממצרים יהיה לך אות שתעבדון את האלהים על ההר הזה, כלומר שתקבלו התורה שהיא העיקר הגדול שבשביל זה הם נגאלים והיא תכלית הטובה שלהם. וענין גדול הוא להם, יותר מן החירות מעבדות, ולכן יעשה השם למשה אות צאתם מעבדות לקבלת התורה, כי התפל עושיך אות לעולם אל העיקר.

ב. ומפני כן, כי היא כל עיקרן של ישראל ובעבורה נגאלו ועלו לכל הגדולה שעלו אליה, נצטוינו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה, להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו, כעבד ישאף צל, וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחירות, כי המנין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא.

ג. וזהו שאנו מונין לעומר, כלומר כך וכך ימים עברו מן המנין, ואין אנו מונין כך וכך ימים יש לנו לזמן, כי כל זה מראה בנו הרצון החזק להגיע אל הזמן, ועל כן לא נרצה להזכיר בתחילת חשבוננו ריבוי הימים שיש לנו להגיע לקרבן שתי הלחם של עצרת.

ד. ואל יקשה עליך לומר, אם כן, אחר שעברו רוב הימים של שבעה שבועות אלו, למה לא נזכיר מיעוט הימים הנשארים, לפי שאין לשנות מטבע החשבון באמצעו.

ה. ואם תשאל, אם כן למה אנו מתחילין אותו ממחרת השבת ולא מיום ראשון, התשובה כי היום הראשון נתייחד כולו להזכרת הנס הגדול והוא יציאת מצרים, שהוא אות ומופת בחידוש העולם ובהשגחת השם על בני האדם, ואין לנו לערב בשמחתו ולהזכיר עמו שום ענין אחר, ועל כן נתקן החשבון מיום שני מיד.

ו. ואין לומר היום כך וכך ימים ליום שני של פסח, שלא יהיה חשבון ראוי לומר ליום שני, ועל כן הותקן למנות המנין ממה שנעשה בו, והוא קרבן העומר, שהוא קרבן נכבד שבו זכר שאנו מאמינים כי השם ברוך הוא בהשגחתו על בני אדם רוצה להחיותם ומחדש להם בכל שנה ושנה זרע תבואות לחיות בו.

Grief/Mourning Approach (#3)

6. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב עמוד ב

ר"ע אומר: למד תורה בילדותו - ילמוד תורה בזקנותו, היו לו תלמידים בילדותו - יהיו לו תלמידים בזקנותו, שנא': בבקר זרע את זרעך וגו'. אמרו: שנים עשר אלף זונים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מנבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום, ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה. תנא: כולם מתו מפסח ועד עצרת. אמר רב חמא בר אבא, ואיתימא ר' חייא בר אבין: כולם מתו מיתה רעה. מאי היא? א"ר נחמן: אסקרה.

Even if לְמַד תּוֹרָה בְּיָלְדוּתוֹ - R' AKIVA SAID: - רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר

ONE HAS LEARNED TORAH IN HIS YOUTH, HE SHOULD LEARN TORAH IN HIS OLD AGE.¹²⁰ יְהִיו לוֹ תַלְמִידִים בְּיָלְדוּתוֹ - Even if ONE HAD DISCIPLES IN HIS YOUTH, HE SHOULD HAVE DISCIPLES IN HIS OLD AGE. תַּלְמִידִים בְּזַקְנוֹתוֹ - AS IT SAYS: IN THE MORNING SOW YOUR SEED, etc.

The Baraisa records that R' Akiva exemplified this principle himself:

שָׁנִים עֶשְׂרֵי אֶלֶף זִנְיִים תַּלְמִידִים הָיוּ לוֹ לְרַבִּי - אָמְרוּ - THEY SAID: - רַבִּי אֶקִיבָא - R' AKIVA HAD TWELVE THOUSAND PAIRS OF DISCIPLES¹²¹ - עָקִיבָא מְנַבֵּת עַד אַנְטִיפָרְס - extending FROM GEVAS UNTIL ANTIPARIS¹²² - וְכֻלָּן מָתוּ בְּפֶרֶק אֶחָד - AND THEY ALL DIED DURING ONE PERIOD - מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִהְגּוּ כְבוֹד זֶה לְזֶה - BECAUSE THEY DID NOT TREAT EACH OTHER WITH RESPECT.¹²³ - וְהָיָה הָעוֹלָם שָׁמֵם - AND THE WORLD WAS LEFT BARREN of Torah¹²⁴ - עַד שֶׁבָּא רַבִּי עֲקִיבָא אֶצֶל רְבוֹתֵינוּ - UNTIL R' AKIVA CAME TO OUR RABBIS IN THE SOUTH AND TAUGHT [THE TORAH] TO THEM. רַבִּי חַמַּי בְּרַבִּי - יְהִינָה לְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמֻעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוּעַל - They were a

MEIR, R' YEHUDAH, R' YOSE, R' SHIMON, AND R' ELAZAR BEN SHAMUA,¹²⁰ - נָהָם הָיָה הָעוֹלָם מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָיוּ לָהֶם תַּלְמִידִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת הַתּוֹרָה - AND IT WAS THESE later disciples who UPHELD the study of TORAH AT THAT TIME.¹²¹

More about this episode:

ALL [THE TWELVE THOUSAND PAIRS OF DISCIPLES] DIED BETWEEN PESACH AND SHAVUOS.¹²² - אָמַר רַב חַמַּי בְּרַבִּי אֶבְיָן - Rav Chama bar Abba said, - וְאֵיתִיקָא רַבִּי חַיִּיא בְּרַבִּי אֶבְיָן - They all died an ugly death. - מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָיוּ מִיְתֵיהֶם רְעָה - What death was it? - קָאֵי הִיא - What death was it? - אֶסְקֵרָה - Rav Nachman said: Askerah.¹²³

6. קהלת פרק יא פסוק ו

וּבַבֹּקֶר זָרַע אֶת-זָרְעֶךָ וְלָעֶרֶב אַל-תִּנְחַח יָדְךָ כִּי אֵינְךָ יוֹדֵעַ אִי זֶה יִכְשֹׁל הַזֶּה אוֹ-זֶה וְאִם-שְׁנֵיהֶם בְּאֶחָד טוֹבִים:

6. In the morning, sow your seed, and in the evening, do not withhold your hand, for you know not which will succeed, this one or that one, or whether both of them will be equally good.

(יא) ונהגין שלא לישא אשה בין פסח לעצרת. וכשלהן ערוך עד ל"ג בעומר וראה לקמן אח ט"ז שלא להרבות בשמחה בימים אלו שמתו בהם תלמידי רבי עקיבא. כדאיתא בפרק הבא על יבמתו (ס"ב:) (ובעונותינו הרבים כמה קהלות נחרבו באותו פרק. בגזרת תתנ"ו כאשכנז. ובשנת תתקל"א. ובשנת ת"ח בפולנוא) ועוד שהם דוגמת ספירת נקיים ממומאה:

Rabbi Jacob Emden was a rabbi and notable talmudist, and prominent opponent of the Sabbateans. He was born at Altona June 4, 1697, and died there April 19, 1776. He was the son of the Chacham Tzvi, and a great-great grandson of Elijah Ba'al Shem of Chelm. Emden was the father of Meshullam Solomon, one of two rival Chief Rabbis of England from 1765 to 1780.

8. קינות תשעה באב

הרינתם היום בוכרה. קהל וירמיהא בחרות ובחרה. אהי ארץ ויהי עקרה. פצמים קדשו שם המיוחד במורא. בעשירים משלשה בחדש זיו לשקרה. ויחדש משלישי בקראת הלל לשוכרה. השלימו נפשים באהבה קשורה. אהימה עליהם בבכי יליל יחשרה. כלולי כתר על ראשם לעשרה. Cong. על בית ישראל ועל עם יי. פי נפלו בחרב: Reader of Narrator ועל אדירי קהל מנצא מהדורה. מנשרים קלו. מאריהם להתקברה. השלימו

פי נפלו בחרב: Reader of Narrator ועפפוי ילוי קים דמע להקרה. נאקונו מר על-הרוגי אשפירא. בשני בשמנה בל. קיום מרוע הקרה. מרועי לרועי נחלפו להבקירה. והרוגו בחורי-חמד וישוי הורה. נאפפו יחד. נפשים השלימו במורא. על-יחוד שם הקרה. יחדו בוכרה. נברי קח. עשי דברו לשקרה. וכהו נעלמי נענו. קלחם עשרה. Cong. על בית ישראל ועל עם יי. פי נפלו בחרב: Reader of Narrator ובמר יטוי ועפפי ילל אחקירה. קהלות הקדוש

9. ערוך השולחן אורח חיים הלכות פסח סימן תצג סעיף א

אלו הימים שביין פסח לעצרת מוחזק אצל כל ישראל זה שנות מאות רבות לימי דין וימי אבל מפני שבזמן הקצר הזה מתו י"ב אלף זוגות תלמידי חכמים תלמידי ר' עקיבא כדאיתא ביבמות (ס"ב:) וכולם מתו במיתת אסכרא [שם] ועוד ראינו שעיקרי ימי הגזירות בשנות מאות שעברו בצרפת ואשכנז הוו בימים אלו כמבואר מהפיוטים שעשו קדמונינו על שבתות אלו שביין פסח לעצרת והם מליאים קינים והגה והי ויש עוד טעמים על ימים אלו שהם ימי דין [עח"י סק"ג]:

ד. החלטה בדבר סביעת יום השואה ומרד הגיטאות

10. דברי כנסת

היו"ד י. שמרינצקו
אבקש את יושבי-ראש ועדת המאגנה של ועדת-הכנסת
תברכה-כנסת גורוק להביא לפנינו את החלטה בענין יום
השואה.
מרדכי גורוק (בשם ועדת-הכנסת):
השמים בוכים, ארץ בוכה וישראל בוכים.
בית גבור, אחים ואחיות לצרה, בשם ועדת-הכנסת אני
מתכבד להודיע בפניכם בהצעה רצונית וחשובה. כבר חל

אבותינו חיקנו למאורעות שונים יום צום ואכל.
כפי כי בסיון ועוד, שאין להשתתם בשום פנים אל הטרוא
גדה הכבירה של יסונו.
אנו צריכים לבחור בתאריך מובהק, הפתאים גם
לזמן רב, השחיתות של יהדות אירופה ולפרד הגיטאות
שתחלקם בחודש ניסן, ומשום כל בחרה ועדת-הכנסת
בסוף חודש ניסן בימי הספירה, שבהם הרסמרו עליה
אבות אבותיהם של הנאצים, אנשי מסעיה-הגלב, קהילות
כיושנות רבות.

ובספירת העמר יש ששוואלין מה טעם אין אנו אומרים בו זמן וכללו של דבר אין לנו להחמיר בספירת העמר שאינו אלא לזכר בעלמא. והכי אסיקנא בדוכתא כמנחות דאמימר מני יומי ולא מני שבועי אמר זכר למקדש הוא. ואע"פ שאנו מונין ימים ושבועות מנהג הוא בידינו אבל להטעינו זמן אין לנו. ועוד שלא מציינו ברכת זמן אלא בדבר שיש בו שום הנאה כגון נטילת לולב שהוא בא לשמחה, ותקיעת שופר לזכרון בין ישראל לאביהם שבשמים, ומקרא מגילה דחס רחמנא עלן ופרקינן, ופדיון הבן שמברך אבי הבן שהחינו לפי שיצא בנו מספק נפל – דכל ששהה שלשים יום באדם אינו נפל. ולספירת העמר אין בו זכר לשום הנאה אלא לעגמת נפשנו לחרבן בית מאויינו.

Zerachiah ben Isaac Ha-Levi Gerondi called the *Baal Ha-Maor* (author of the book *Ha-Maor*) was born about 1125 in the town of Girona, Spain (hence the name Gerondi) and died after 1186 in Lunel. He was a famous rabbi, Torah and Talmud commentator and a poet.

12. מפניני הרב (קונטרס ספירת העומר) דף רכ"ז

מאויינו* והנראה לומר בכונתו, דלפעמים תקנו רז"ל מצוות בתורת זכר למקדש, ולפעמים - זכר לחרבן.

18. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ס עמוד ב

כך אמרו חכמים: סד אדם את ביתו בסיד, ומשייר בו דבר מועט. וכמה? אמר רב יוסף: אמה על אמה. אמר רב חסדא: כנגד הפתח. עושה אדם כל צרכי סעודה, ומשייר דבר מועט. מאי היא? אמר רב פפא: כסא דהרסנא. עושה אשה כל תכשיטיה, ומשיירת דבר מועט. מאי היא? אמר רב: בת צדעא. שנאמר: +תהלים קלז אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי וגו'. מאי על ראש שמחתי? אמר רב יצחק: זה אפר מקלה שבראש חתנים. א"ל רב פפא לאביי: היכא מנח לה? במקום תפילין, שנאמר: ישעיהו ס"א לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר.

אָמְרו חֲכָמִים – RATHER, THUS SAID THE SAGES: The proper way to mourn for the Temple is that when אָדָם אֶת בֵּיתוֹ סָדֵד – A MAN APPLIES PLASTER TO HIS HOUSE, וּמְשִׁיר בּוֹ דָּבָר מְעֻט – HE SHOULD LEAVE A SMALL [AREA] OF IT unplastered.

The Gemara momentarily digresses to provide a clarification of this instruction:

אָמַר רַב יוֹסֵף – And how much should be left unplastered? אָמַר רַב חֲסֵדָא – Rav Yosef said: An area of [one] *amah* by [one] *amah*.^[82] אָמַר רַב חֲסֵדָא – Rav Chieda said: כְּנֶגֶד הַפֶּתַח – The proper location of the unplastered area is opposite the door.^[83]

The Gemara resumes its account of R' Yehoshua's instructions: וּמְשִׁיר – A MAN MAY PREPARE A MEAL, עוֹשֶׂה אִשָּׁה כָּל צָרְכֵי סְעוּדָה – BUT HE SHOULD LEAVE OUT SOME SMALL PART, i.e. one item on the menu.

The Gemara seeks a clarification: וְאֵי הֵיא – What is [an example] of such an item?

The Gemara answers: אָמַר רַב פַּפָּא – Rav Pappa said: אֶפְסָא דְּהַשְׁחֵי – A pie of fish hash.^[84]

R' Yehoshua teaches a third way to mourn for the Temple: עוֹשֶׂה אִשָּׁה כָּל תְּכֵשִׁיטָתָהּ – A WOMAN MAY APPLY ALL OF HER usual ADORNMENTS, וְיִשְׁיֶרֶת דָּבָר מְעֻט – BUT SHE SHOULD OMIT SOME SMALL [ADORNMENT].^[85]

The Gemara seeks a clarification:

וְאֵי הֵיא – What is [an example] of such an adornment?

The Gemara answers:

אָמַר רַב פַּפָּא – Rav said: The hair on her temple.^[86]

R' Yehoshua provides a Scriptural basis for instituting these practices as expressions of mourning for the destruction of the Holy Temple:

– שְׁנָאֵמְרוּ: „אִם אֶשְׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי תִדְבַק לְשׁוֹנִי לְחֻמֵי וְגו' –

FOR IT IS STATED:^[87] IF I FORGOT YOU, O JERUSALEM, MAY MY RIGHT HAND WITHER! MAY MY TONGUE CLEAVE TO THE ROOF OF MY MOUTH if I do not remember you, if I do not set Jerusalem above my highest joy!

The Gemara asks:

וְאֵי הֵיא – What is the meaning of if I do not set Jerusalem above my highest joy?

The Gemara answers:

וְהָאֵפְסָא דְּהַשְׁחֵי – Rav Yitzchak said: וְהָאֵפְסָא דְּהַשְׁחֵי – This refers to ashes^[88] that are placed on the heads of bridegrooms at their weddings as a sign of mourning for the destruction of Jerusalem and the Temple.^[89]

14. תהלים פרק קלז פסוקים ה-ו

אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי:

If I forget you Yerushalayim, let my right hand forget its skill. Let my tongue adhere to my palate, if I fail to recall you, if I fail to elevate Yerushalayim above my foremost joy.

15. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף ל עמוד א

א. משנת. בראשונה היה הלולב ניטל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד, משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב ניטל במדינה שבעה, זכר למקדש, ושיהא יום הנף כולו אסור.

ב. גמרא. ומנלן דעבדינן זכר למקדש? דאמר קרא +ירמיהו ל+ כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם ה' כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה, מכלל דבעיא דרישה.

ג. ושיהא יום הנף כולו אסור. מאי טעמא? מהרה יבנה בית המקדש, ויאמרו: אשתקד מי לא אכלנו בהאיר מזרח - עכשיו נמי ניכול. ולא ידעי דאשתקד לא הוה עומר - האיר מזרח התיר, השתא דאיכא עומר - עומר מתיר.

Mishnah Having mentioned Rabban Yochanan ben Zakkai's innovation regarding the shofar, the Mishnah digresses to cite other innovations that he instituted:

Originally, in the days that the Temple stood, the lulav was taken in the Temple all seven days of Succos, and in the provinces on only one (i.e. the first) day.^[20] When the Second Temple was destroyed, Rabban Yochanan ben Zakkai instituted that the lulav be taken in the provinces all seven day of Succos in remembrance of the Temple,^[21] and that the entire Day of Waving^[22] should be forbidden for eating from the new crop of grain.^[23]

Gemara The Gemara addresses the basis for Rabban Yochanan ben Zakkai's institution "in remembrance of the Temple":

From where in Scripture is it known to us that we are bidden to make a remembrance of the Temple? For the verse states:^[24] For I will make a cure for you and from your wounds will I heal you - the word of Hashem; for they [i.e. the nations of the world] called you "Discarded One," saying, "She is Zion, there is none who seeks her." From the words there is none who seeks her, it is implied that she requires seeking.^[25] And Rabban Yochanan ben Zakkai determined that a way to commemorate Zion is by performing the mitzvah of lulav in the Temple manner.

16. רש"י מסכת ראש השנה דף ל עמוד ח

בראשונה היה לולב ניטל במקדש שבעה - דכתיב (שם /ויקרא/ כג) ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעה ימים, ובמדינה יום אחד - דכתיב (שם /ויקרא/ כג) ולקחתם לכם ביום הראשון. ושיהא היום הנף כולו אסור - יום הנפת עומר כולו אסור לאכול מן החדש, ומדאורייתא משכחאיר מזרח מותר, כדאמרינן צמנחות (סח, א) כתוב אחד אומר עד עלם היום הזה וכתוב אחד אומר עד הביאכם וגו' הא כילד, צמזן הכית - עומר מתיר, ובזמן שאין עומר - עלם היום מתיר.

17. ירמיהו פרק ל פסוק יז

יז כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם-יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה: For I will make a cure for you, and I will heal you from your wounds - the word of Hashem; for they called you "Discarded!", saying, "She is Zion - no one cares about her."

18. תלמוד בבלי מסכת מנחות דף סו עמוד א

אמר אביי: מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי. רבנן דבי רב אשי מנו יומי ומנו שבועי. אממר מני יומי ולא מני שבועי, אמר: זכר למקדש הוא.

19. מפניני הרב (קונטרס ספירת העומר) דף רכ"ח

¶ ומעתה היה נראה לפרש דה"ט דאמימר, דס"ל כדברי הרז"ה, דתקנת ספירת העומר בזמן הזה היתה בתורת זכר לחרבן, ועל כן יש לדקדק בדוקא שלא לספור גם את השבועות, בכדי להראות שיש חסרון במצוה זו בזמן הזה, ולא שאמימר ר"ל דסגי במנין הימים. ועל פי דברי הרז"ה אנו מבינים את ענין ניהוג האבלות שנהגו בימי הספירה, שנוהגים עכשיו אבלות על החרבן, וכמו בט"ב. וזה שלא כדברי

20. תוספות מסכת מגילה דף כ עמוד ב

כל הלילה כשר לקצירת העומר - ואחר שבירך על הספירה אומר י"ר שיבנה וכו' מה שאין כן בתקיעת שופר ולולב והיינו טעמא לפי שאין אלא הזכרה עתה לבנין ביהמ"ק אבל לשופר ולולב יש עשיה.

21. סדור - ספירת העומר

הַרְחַמֵּן הוּא יַחְזִיר לָנוּ עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָהּ, בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן סְלָה.

22. בן יהודיע תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב עמוד ב ד"ה וכלם נפטרו (דף ח)

שם וכלם נפטרו מפסח ועד עצרת. הא דנחית תנא דברייתא זו ללמדינו דבר זה, אע"ג דיש לזה טעם פשוט, כדי ללמדך הומן שראוי להתאבל בו עליהם, וכאשר עשו כאמת חז"ל כמה דברים של אבלות כאותם הימים, הנה עוד נ"ל בס"ד בא לדודיע הומן הוה שמתו בו, שיש ללמוד ממנו מסר השכל, שלא להיות שנאה וקנאה בין זה לזה ולא יהיה אחד מולול בכבוד חברו, כי הנה תמצא בליל יו"ט של פסח הוא זמן גדלות למעלה בתכלית, ואח"כ כימי העומר זמן קטנות, ואח"כ לאט לאט יחזרו לגדלות בתכלית, שיהיה במוקף של יו"ט חג השכועות, נמצאת אתה למד הגדול לא יגבה לבו על הקטן, כי אפשר להיות שזה הגדול ירד תכף למדרגה התחתונה, וגם זה הקטן שעתה נראה קטן אפשר שיהיה גדול הרבה, כאשר תמצא תכף אחר הגדלות של יו"ט ראשון תפס נעשה קטנות, ואחר שנעשה הקטנות חזר הדבר לגדלות:

Chacham Yosef Chaim (1 September 1832 – 30 August 1909) was a leading *Hakham* (Sephardic Rabbi), authority on Jewish law (Halakha) and Master Kabbalist. He is best known as author of the work on Halakha Ben Ish Chai ("Son of Man (who) Lives"), by which title he is also known.